

Dashdot

“Niet bewegen! Blijf staan!” Als één brok energie, op blote voeten, een gordijn over haar hoofd en de camera in haar hand loopt ze om haar model heen. Ondertussen zelf verschillende poses aannemend. “Zo, deze houding, hou dat vast.” De toeschouwers lachen, de 34-jarige Dashdot blijkt veel leniger dan haar model.

“Ik geloof heilig in de vrijheid om ad hoc te kunnen werken”

Haar vader leerde haar fotograferen en is tegelijkertijd haar grootste criticus. Dashdot, alias Marjolein Banis, is een gepassioneerd fashion en art fotograaf. De naam Dashdot ontstond in de periode dat zij in Engeland werkte en woonde. “Online deel ik mijn foto’s wereldwijd via communities als Deviantart.com en Behance.net. Dashdot (streep-punt) is een naam die de Engelsen onthouden. Bovendien is het onzijdig. Toen ik 17 jaar geleden begon als fotograaf waren er weinig vrouwen in het wereldje. Ik werd altijd beoordeeld op mijn vrouwzijn in plaats van op mijn fotografie. De anonieme Dashdot heeft hier geen last van. Niemand weet iets van haar. De foto’s moeten het alleen doen. Zij hebben geen bijzonder verhaal of groot drama nodig.”

Uitgedaagd door muzes

“Ik geloof heilig in de vrijheid om met z’n allen ad hoc te kunnen werken. Dat is mijn *unique selling point*. Het grappige is dat ik dat niet wist. Het voelt als een cadeautje dat ik juist om die manier van werken wordt gevraagd voor commerciële opdrachten. Opdrachtgevers geven me carte blanche. Toch ben ik minimaal drie maanden van tevoren al met een shoot bezig. Ik maak altijd een moodboard en een idea sheet. Maar dat idee staat nooit vast. Iedereen uit het team moet daar zijn eigen ding mee doen. De visagist kan pas beslissen wat ze met een model doet op de dag van de shoot. Ze kijkt hoe het model er die dag uit ziet. Zij is de vakvrouw en ziet wat er bij dat model past. Dat geldt ook voor de stylist. Ik werk graag met mensen die ter plekke iets anders kunnen doen omdat het beter past. Zo ontstaat er iets unieks. Mijn ideale team bestaat uit styliste Caroline Pestman, visagiste Anika Roelink en model Lotte. Lotte heeft me ontmoet met naaktshoots. Zij kleepte zich uit en zei: ‘Zo nu gaan we kunst maken’, daar ben ik haar heel dankbaar voor. Zij daagt mij uit. Ieder halfjaar doen we samen een shoot. Ik heb daar heel veel aan omdat ze me steeds een duwtje geeft als ik foto’s maak. Er ontstaat een soort strijd waardoor we steeds weer een stapje verder komen. Daarom geloof ik ook in muzes. Zij kunnen je helpen. Je kunt het enkel samen doen, dat kun je nooit alleen. Dat vind ik zo cool aan modelfotografie. Tijdens de visagie en de styling ben ik al met mijn foto bezig. Dan ontstaat die klik. Qua mood heb ik de foto al in mijn hoofd. Het →

DASHDOT

online art director UNIEKE
FOTOGRAAF *warme persoonlijkheid*

Kijken: www.dashdot.nl

Volgen: Facebook, Twitter en Pinterest

FOTOTEAM:

Hair & Make-up Artist: Anika Roelink

Fashion Styling & Direction: Jalal de Boer

Model: Shanice Beerepoot @ top faces models

Fotograaf: Marjolein Audrey Banis

▼ Special Thanks to fashion designers Michiel Deen & Anbasja Blanken

FOTOTEAM:▲

Hair: Yvonne Vloedbeld-Irvine

Mua: Anika Roelink

Styling: Carolina Pestman

Model: Joanna simeonidis

Agency: editorial model mmgt

Fotograaf: Marjolein Audrey Banis

fotograferen zelf duurt maar tien minuten. De eerste foto's gaan nergens over. Die kun je net zo goed weggooiden. Op een gegeven moment voelt het model zich volledig zichzelf en geeft zij openheid. Dan pas ga je fotograferen. Je ziet of iemand verdrietig is of lekker in zijn vel zit. Dat heeft elk mens en elk model dus ook. Dat gebeurt altijd halverwege een shoot. In het begin ben je bezig met poses en moodboards. Aan het einde ben ik

“Het grootste cadeau dat je aan de fotografie kunt geven is om weer terug te gaan naar analoog”

kapot en het model ook. Halverwege maak je die ene foto. Daarvoor hoef je niet op je scherm te kijken, dat voel je. Daarna heb ik alle rust van de wereld. Alles wat daarna komt is alleen maar mooi meegenomen.”

Alter ego

Haar alter ego Dashdot heeft twee kanten. Naast de kleurige fashionkant is er de zwart-witte art kant. “Ik merk dat ze elkaar heel goed kunnen hebben. Als ik een fashionshoot doe met een model maak ik aparte opnames voor zwart-wit. Zwart-wit vraagt om een andere belichting. Mijn artfotografie is hybride fotografie. Zes jaar geleden ben ik digitaal gaan fotograferen. Fotografie is een massamedium. Eenmaal in de computer kunnen de beelden 1000, één miljoen of drie miljoen keer worden gekopieerd. Dat vind ik niet fijn. Daarom heb ik het analoge-digitale proces omgekeerd. Het heeft me vier jaar gekost om uit te knobbelen hoe dat werkt. Ik maak mijn opnames digitaal en maak daarvan in Photoshop een digitaal negatief. Dit negatief kun je op beeld laten zetten en vervolgens in de vergroter stoppen. Een andere optie is om de digitale foto's af te laten drukken bij Profotonet. Die foto's worden met de hand bewerkt. Mijn laatste serie heb ik eerst drie dagen meegenomen in mijn tas. Verkrueld en gevlekt gaan de foto's leven. Als het resultaat me bevalt, maak ik ze opnieuw digitaal door ze te scannen. Daarna worden ze niet meer bewerkt. Op al mijn foto's zit een vingerafdruk of een haar van mij. Door mijn DNA breng ik fotografie weer terug naar →

een uniek document. Eerst was ik één van de weinige fotografen in Nederland die aan Hybride fotografie deed. Nu zijn ook een paar andere fotografen hiermee bezig. Het is leuk dat ik ze heb kunnen inspireren. Op hun beurt inspireren zij mij weer met hun ontdekkings-tocht in glasplaatjes en papiernegatieven. Een fotograaf die mij enorm heeft geïnspireerd is Gerard Fieret. Met open mond heb ik naar zijn documentaire gekeken. Hij legde zijn foto's twee dagen onder zijn bed, de kat liep er overheen of een duif scheet erop. Het ging hem niet om die afdruk maar om de beleving van het fotomoment. Heel inspirerend. Ik ben niet weg van zijn foto's, maar wel hoe hij fotografie leeft en beleefd. Ik vind het heel spannend om dit te onderzoeken."

Delen brengt je verder

Ondanks haar geloof in het unieke van de fotografie gelooft Marjolein in de kracht van delen en social media. "In Nederland zijn er een paar fotografen tegen wie ik echt opkijk. Mijn fotomaat Juul de Vries en Jeff Poldervaart. Als ik naar hun werk kijk, word ik gewoon blij. Zij zijn niet trendy. Ze hebben hun eigen visie

“Lotte heeft me ontmoagd met naaktshoots. Zij kleedde zich uit en zei: ‘Zo nu gaan we kunst maken’, daar ben ik haar heel dankbaar voor”

en storen zich aan niks of niemand. Door foto's en gedachten met elkaar te delen, kom je steeds verder. Ik hoop dat we daardoor over tien jaar met z'n allen een betere fotografie hebben. Mensen die zeuren over copyright op internet snappen het doel van internet niet. Dat is analoog denken. Hoewel ze misschien nog nooit analoog hebben gefotografeerd. De kracht van social media is dat het idee uiteindelijk weer terugkomt bij diegene die het in gang heeft gezet." ■

